

सज़ण सनेही (५२)

कदहीं त लहु सुधि सज़ण सनेही
आउ पोरिहियति जे पखिड़े पेही ॥

तो जहिड़ो करफणा सिंधु कृपाला
कोन्हे को जग में रूप रसाला
करफणा बिखारिणिं नाहे मूं जेही ॥१॥

छा खां मिठल इयें मां खे विसारियो
अध्म उधारणु बृदु न सम्भारियो
हथ महिटींदे उमिरि आ वेई ॥२॥
कृपा बिना सुखु कंहि कोन पातो
नाथ निमाणीअ ज़ाणु इहो ज़ातो
कृपा स्वतंत्रा थिये सहजेई ॥३॥

मांदो मनुमां वेठसि मारे
तो बिनु पतितनि केरू उबारे
नाथ निवा ज़ियइ किरियल केई ॥४॥

મૂં ભેરી અ છો માઠિ કઈ આ
છા ય્રાં બ્રાણ્ણિઢી વિસિરી વેઈ આ
સદ્દિઢા કરિયાં થી દ્રીંહઢા સભેઈ ॥૫॥

જુગ જુગ જીઝ મુંહિજા જાનિબ સાઈ
પ્રેમ જા રસ રંગ માણીં સદાઈ
પોરિહિયતિ અવહાં જે પનારે આ પેઈ ॥૬॥